

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 13 września 2011 r.

w sprawie ustawy o timeshare

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 sierpnia 2011 r. ustawy o timeshare, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:
"o długoterminowych umowach turystycznych";
- 2) w art. 22 w ust. 1 po wyrazach "wezwać konsumenta" dodaje się wyrazy "będącego stroną umowy o długoterminowy produkt wakacyjny";
- 3) w art. 23 w ust. 1 po wyrazie "Konsument" dodaje się wyrazy "będący stroną umowy o długoterminowy produkt wakacyjny";
- 4) art. 45 otrzymuje brzmienie:
"Art. 45. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275, z późn. zm.) w art. 60¹ uchyla się § 5 i 6.";
- 5) w art. 46 wyrazy "z dnia 19 sierpnia 2011 r. o timeshare" zastępuje się wyrazami "z dnia ... o długoterminowych umowach turystycznych";
- 6) w załączniku nr 5 do ustawy wyrazy "z dnia 19 sierpnia 2011 r. o timeshare" zastępuje się wyrazami "z dnia ... o długoterminowych umowach turystycznych".

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

Uzasadnienie

Na posiedzeniu w dniu 13 września 2011 r. Senat rozpatrzył ustawę o timeshare i uchwalił do niej 6 poprawek.

Poprawki nr 1, 5 i 6 mają na celu określenie tytułu ustawy w języku polskim w sposób adekwatny do jej zakresu przedmiotowego. W opinii Senatu zaproponowany w dotychczasowym brzmieniu tytuł ustawy może powodować u adresatów tego aktu prawnego mylne przekonanie, iż obejmuje on swoją regulacją jedynie umowy o timeshare, podczas gdy omawiana ustawa określa również zasady i tryb zawierania między przedsiębiorcą a konsumentem umów o długoterminowy produkt wakacyjny, umów pośrednictwa w odsprzedaży timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego oraz umów o uczestnictwo w systemie wymiany. Jednocześnie zdaniem Izby, mając na względzie ochronę języka polskiego będącego elementem tożsamości narodowej, przy redagowaniu aktów prawnych koniecznym jest posługiwanie się polską terminologią.

Projekt ustawy zawarty w przedłożeniu rządowym (druk sejmowy nr 4439) zawierał dwa osobne rozdziały obejmujące swoim zakresem przepisy szczególne dla umowy o długoterminowy produkt wakacyjny (rozdział 5) oraz przepisy szczególne dla umowy timeshare (rozdział 6). W toku prac legislacyjnych w Sejmie, z uwagi na fakt, iż rozdział 6 projektu ustawy składał się jedynie z jednego przepisu, dokonano połączenia omawianych jednostek systematyzacyjnych, grupując zawarte w nich przepisy w jeden rozdział (obecny rozdział 4 zatytułowany: Przepis szczególne dla umowy timeshare oraz umowy o długoterminowy produkt wakacyjny). Należy jednakże zauważyć, iż w wyniku podjętych zmian może powstać wątpliwość, do którego rodzaju umowy mają zastosowanie poszczególne przepisy rozdziału 4. Mając na uwadze, aby w sposób niebudzący wątpliwości określić prawa i obowiązki przedsiębiorcy i konsumenta, w zależności od rodzaju zawartej umowy, Senat wprowadził **poprawki nr 2 i 3**.

Celem poprawki nr 4 jest wyeliminowanie sankcji karnej postaci kary ograniczenia wolności albo kary grzywny za naruszenie przez przedsiębiorcę określonych obowiązków względem konsumenta dotyczących umowy o timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, umowy pośrednictwa w odsprzedaży timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego lub umowy o uczestnictwo w systemie wymiany. Senat tym samym podziela opinię, iż sankcje karne nie są właściwym środkiem zapewnienia prawidłowego wykonania zobowiązania przez strony umowy cywilnoprawnej.